

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. K.C., A.P.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **M., spol. s r. o.**, Ž.V., IČO: X., zastúpená L., s. r. o., H.B., IČO: X. proti žalovanému: **P., a. s.**, H.B., IČO: X., zastúpený JUDr. P.K., advokát, P.B., za účasti vedľajšieho účastníka: **S.P., a. s.**, W.P., IČO: X., zastúpený JUDr. J.B., advokát, F.N., **o neúčinnosť kúpnej zmluvy a zaplatenie 165 969,59 eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. marca 2012, č. k. 55Cbi 309/2001-307, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením uložil žalobkyni a žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy konania, žalobkyni v sume 2 489,52 eur a žalovanému v sume 8 298,48 eur na účet súdu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou z 23. mája 2001 sa žalobkyňa domáhala vyslovenia neúčinnosti kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou M., spol. s r.o., Ž.V., IČO: X. ako predávajúcim a spoločnosťou P., a. s., H.B., IČO: X. ako kupujúcim, následne požiadala o rozšírenie žaloby tak, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 165 969,59 eur.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a uviedol, že žalobkyňa si uplatňuje nárok v sume 165 969,59 eur a 5% z uvedenej čiastky predstavuje 8 298,48 eur. Vzhľadom na 70%-né oslobodenie od zaplataenia súdneho poplatku za rozšírenie návrhu má žalobkyňa povinnosť zložiť preddavok na trovy konania v sume 2 489,54 eur a žalovaný je povinný zložiť preddavok na trovy konania v sume 8 298,48 eur. Suma 2 489,54 eur predstavuje 30% súdneho poplatku, v časti ktorej nebol žalobca oslobodený od súdneho poplatku.

Proti napadnutému uzneseniu podal žalovaný odvolanie. Podľa názoru žalovaného súd prvého stupňa pochybil, keď neurčil lehotu na zloženie preddavku, hoci v ust. § 141a ods. 1 O. s. p. je výslovne uvedená povinnosť, aby súd určil lehotu, a to nie dlhšiu ako 60 dní. Keďže v napadnutom uznesení táto lehota absentuje, jeho doručením účastníkom ani nezačala plynúť lehota na zloženie preddavku. Takéto uznesenie je nevykonateľné a nie sú s ním spojené účinky, ktoré zákon predpokladá. Ďalej uviedol, že žalobkyňa súd určil výšku preddavku v rozpore s ust. § 141a ods. 2 O. s. p. Výška preddavku je v zmysle uvedeného ustanovenia pre oboch účastníkov rovnaká (5% žalovanej istiny) a ani uvedené ustanovenie ani žiadne iné ustanovenie iného právneho predpisu neumožňuje súdu stanoviť výšku preddavku na inú sumu, než 5% žalovanej istiny. Tento postup súdu nemá oporu v zákone. Navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil. Pokiaľ súd odvolaniu nevyhovie z dôvodu, že proti uzneseniu o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O. s. p. nie je odvolanie prípustné, predloží návrh na zloženie preddavku podľa § 141a O. s. p. opätovne. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru je odvolanie prípustné, nakoľko napadnuté uznesenie nemá náležitosti podľa § 141a O. s. p., a teda nevzťahuje sa naňho vylúčenie opravného prostriedku. Uvedenému nasvedčuje aj poučenie o opravnom prostriedku na napadnutom uznesení, podľa ktorého je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 202 ods. 3 písm. q/ O. s. p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a.

V danom prípade súd prvého stupňa napadnutým uznesením zložil žalobkyni a žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a O. s. p. Proti napadnutému uzneseniu podal žalovaný odvolanie.

Z ustanovenia § 202 ods. 3 písm. q/ O. s. p. vyplýva, že odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o povinnosti účastníkov zložiť preddavok na trovy konania podľa § 141a.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa obsahuje nesprávne poučenie o opravnom prostriedku, a to, že odvolanie je prípustné. Podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne poučenie o opravnom prostriedku, že odvolanie je prípustné, nezakladá prípustnosť odvolania, pretože prípustnosť odvolania v danom prípade zákon vylúčil. Na opačné prípady, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, pamätá ustanovenie § 204 ods. 2 O. s. p., o taký prípad však v prejednávanej veci nešlo.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová